

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ/DIPLOMOVÉ PRÁCE

AUTOR POSUZOVANÉ PRÁCE: **Andrea Kohoutová**

NÁZEV PRÁCE: **Mohylové pohřebiště Tajanov-Husín (okr. Klatovy)**

TYP PRÁCE: **bakalářská**

AUTOR POSUDKU: **PhDr. Petr Křišťuf, Ph.D.**   TYP POSUDKU: **oponent**

KRITÉRIA HODNOCENÍ

1. Bylo splněno zadání práce? **dobře**
2. Využití dostupných informací k tématu: **velmi dobře**
3. Formální aspekty práce (rozsah, gramatika, úprava): **velmi dobře**
4. Strukturování práce: **velmi dobře**
5. Užívání odborné terminologie a stylistiky: **dobře**
6. Úroveň analýzy a syntézy dat, výběr a použití vhodných metod: **dobře**
7. Byly vyčerpány hlavní problémy tématu? **dobře**
8. Zaujal student vlastní stanovisko a jak je argumentačně podpořil? **dobře**

Návrh výsledné klasifikace: dobře

Stručné zdůvodnění celkového hodnocení: Andrea Kohoutová si za téma své bakalářské práce zvolila komplexní vyhodnocení starších terénních výzkumů mohylového pohřebiště Tajanov-Husín (okr. Klatovy). V rámci práce měla provést revizi a dokumentaci dochovaných nálezů, povrchový průzkum lokality a sledovat distribuci artefaktů v rámci lokality ve snaze odhalit chronologické a prostorové struktury. Těchto úkolů se studentka zhostila jen částečně.

Dokumentace nálezů spočívá ve slovním popisu v rámci databáze. Ovšem pod dokumentací artefaktů bych si představoval i kresebnou nebo alespoň fotografickou dokumentaci. Navíc mám podezření, že do práce byly převzaty původní popisy K. Hostaše, takže se objevují zastaralé termíny a interpretace (např. jehlice do vlasů apod.).

Terénní průzkum lokality a její zaměření je také problematické. Studentka použila velmi nepřesnou metodu zaměření pomocí turistické GPS. Svá měření pak porovnává s původním plánem K. Hostaše a konstatuje, že se plány neshodují, a proto je plán K. Hostaše nepřesný. To je samozřejmě možné, ale daleko pravděpodobnější je, že nepřesnosti vznikly spíše při měření studentky. Navíc georeferencování starého plánu na základě 2 bodů je zcela nedostatečné. Také popis průběhu terénního měření je psán stylem, který příliš nepřipomíná odborný text a většina fotografií mohyl (respektive cedulí) v příloze je z hlediska dokumentace stavu mohyl zbytečná.

Závěry studentky jsou značně diskutabilní a nepodložené. Studentka uvádí, že pohřebiště je rozděleno na 2 poloviny. To podle mě není pravda, a pokud byla tato skutečnost zjištěna, měla by být doložena nějakou prostorovou analýzou. Studentka dále uvádí, že v severní a severozápadní části mohylníku se vyskytují velké bohatě vybavené mohyly, a proto zde pohřbívala místní elita, zatímco ve východní části pohřebiště jsou chudší hroby, zde pohřbívali ostatní členové komunity. Tento rozdíl je ovšem způsoben tím, že v severozápadní části se vyskytují mohyly střední doby bronzové, které byly obecně větší a pohřby měly bohatší výbavu, zatímco ve východní části pohřebiště nacházíme spíše jen hroby mladobronzové, které jsou obecně chudší a jsou kryty menšími mohylami. Stav je tak způsoben nikoliv sociálním statutem, ale chronologickou strukturou pohřebiště. Studentka mohla prostorové analýze věnovat větší pozornost a využít nástrojů geografických informačních systémů a prostudovat aktuální literaturu k tématu.

Souhlasit nelze ani se genderovým určením pohřbených jedinců pomocí počtu jehlic (1 jehlice - muž, 2 jehlice - žena). Tuto myšlenku publikovala u nás v 70. letech 20. století. E.

Čujanová-Jílková, přičemž vycházela ze zahraniční literatury a komentovala pouze situaci na jednom západočeském pohřebišti. V globálním měřítku, jako striktní pravidlo pohřebního ritu, převzal tuto myšlenku L. Jiráň v roce 2008. Ovšem při studiu pohřební výbavy středobronzových mohylových kultur v západních Čechách se ukazuje, že toto pravidlo zdaleka neplatí.

Také závěry studentky o sídelní struktuře jsou velmi tradiční a hlavně ničím nepodložené. Týká se to například tvrzení: " Je tedy zřejmé, že obyvatelé tohoto sídliště (objeveného 2 km od mohylníku - pozn. autora posudku) pohřbívali právě na husínském mohylníku" (s. 57). Pro toto tvrzení neexistuje jediný argument.

V práci se objevují hovorové výrazy (např. "desítka" pro mapu ZM10) a úpravu by zasloužila i struktura práce (metoda by měla být na začátku práce).

Téma práce A. Kohoutové je velmi zajímavé, ovšem zpracování tématu je slabší. Postrádám především lepší metodologické postupy, lepší užívání odborné stylistiky a kritičtější přístup k využívaným zdrojům. Práci doporučuji k obhajobě.

DOPLŇUJÍCÍ OTÁZKY K OBHAJOBĚ (nepovinné):

DATUM: 10. 5. 2014

PODPIS:

A handwritten signature in black ink, consisting of several fluid, overlapping strokes that form a stylized, somewhat abstract shape.